

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΤΟΥ Κ. ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΕΡΩΣ ΔΙΚΑΣΤΟΥ

Nuptine sunt conjunctio maris et feminae.

Β'.
 (Συνέχεια εκ του προηγ. και τέλος).
 Γι' αυτό, όταν έβγαιναν περίπατο μαζί, κι' εκείνη, πιάνοντας το μπράτσο του, προσπαθούσε να κρεμαστή αλάτινο του σαν κροτίδα αναλφειεία από ετυνχία, εκείνος την έσπρωχνε στενοχωρημένος και πνιγόμενος, φοβούμενος μήπως παρεξηγηθεί από την κοινωνία.
 — Μην κρέμεσαι έτσι αλάτινο μου. Σήκω λιγούλακι, της έλεγε.
 — Γιατί, Κικιλίη μου; Μήπως σε στενοχωρώ;
 — Όχι, αλλά ξέρεις, ένας δικαστής!...
 — Τι είναι ένας δικαστής;
 — Νά, πρέπει να έμφανί-

σικου και ήθικου βίου».
 — Δεν τον αφήνεις τον κρασσά και τ'ο λαδά και κάθε ταβερνιάρη, να κάνουν τή δουλειά τους, και δεν μου δίνεις ένα φίλημα; Να έδω, έδω στο μαγουλάκι!... Ο γάμος είναι αγάπη και φιλή... Κι' αυτός που λέει τέτοιες κουταμάρες, δεν θα είναι ούτε... κρασσάς, ούτε ταβερνιάρης. Θα είναι, συντάκτης, είμαι βέβαιη, της Μεγάλης Έγκληλοποιαιείας!... Θα με φίλησης λοιπόν, ή θ' άρχισω να σε φιλώ εγώ;...
 — Μεθαίριο, αγαπητή μου, όταν θα γίνη ή ένωσις και συγκλήρωσις του βίου!...

—Σου τ'ορκίζομαι! άπαντούσε εκείνη λιγωμένη.

Η άποφυγή όμως κάθε τρυφερότητας και κάθε ερωτικής εκδηλώσεως, κατά τον φρεσικό όρισμό της «μνηστείας» και του «γάμου», άρχισε να έμβάλλη τή μνηστή του κ. Κικιλίη σε ύποψιες.
 — Γιατί να είναι τόσο κρύος κι' άνόηχτος μαζί μου; Μην αγαπάει καμμιάν άλλη;
 Και να που τ'ο σκάνδαλο ξεσπασε ξεσφαιρα.

ζεται κάπως πιο σοβαρός στον κόσμο!...
 — Τι, μήπως ένας δικαστής δεν πρέπει ν' αγαπάη τή μνηστή του;
 — Δεν σου λέω, αλλά έντός των νομικών όριων πάντοτε.
 — Ποιών νομικών όριων;
 — Της Μνηστείας. «Μνηστεία είναι ή άμοιβαία του μέλλοντος γάμου ύπόσχεσις».
 — Δηλαδή, άλλους παντρεύονται οι δικασταί κι' άλλοιώς ο άλλος κόσμος;
 — Όχι, αλλά πρέπει να έμφανίζονται άλλοιώς! Αυτό ήταν τ'ο πρώτο νέφος στον εύθιον της μνηστείας των ούρανό.
 — Αγάπη μου, τ'ο έλεγε ή άρραβωνιαστικά του, μια άλλη μέρα, άμα παντρευτούμε, θα στήσουμε τή φωλιά μας έξω, μακριά από τήν πόλη, μέσα σε μια καλύβα, σκελασμένη από ρόδα και από γιασεμιά!...
 — Και τ'ο Πρωτοδικείο;
 — Ποιό Πρωτοδικείο;
 — Τό Πρωτοδικείο, ή συνεδριάσεις, ή άνακρίσεις;...
 — Στο διάολο να πάη. Έμεις δεν θα παντρευτούμε γι' αυτά!... Έμεις θα παντρευτούμε για μένα και για σένα. Έγώ θα σε ξυπνάω με φιλή και θα σε νανουρίζω άπάνω στα στήθη μου. Όλη τή ζωή μας θα τήν περνάμε άγκαλιασμένοι!... Έτσι ο γάμος μας θα είναι ένα όνειρο!... Τι ώραίος που είν' ο γάμος!... Γιατί δεν μου μιλάς; Δεν συμφωνείς!...
 — «Νούτιται σόντι κογιούνκτιο μάρις έτ φέμναι...», ειπε ο Θεμιστοκλής, κιντάζοντας έμπνευσμένος και με μάτια άπλανη τ'ο άπειρο, σαν να είχε όραματισθεί.

ΠΡΑΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ. ΠΟΙΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ. ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΚΩΔΙΚΕΝ. ΝΟΜΟΛΟΓΙΟΝ.

— Τι έπαθες; τόν ρώτησε ή μνηστή του.
 — ... Έτ κονοφόρτσιουμ όμως βίται ντίβινι έτ χρομίαν γιούφις κομμουνιστάσιου.
 — Τι είναι αυτό, καλέ!... Παρμιλιάς;
 — Είναι ο νομικός όρισμός του γάμου από τόν Έρρένον Μοδεστίνον, τόν μαθητή του Ούλπανου.
 — Τι είναι αυτός;
 — Ρωμάιος!
 — Και τί μας μέλλει έμάς γι' αυτούς; Έμεις μιλάμε για τόν δικό μας γάμο. Δεν τούς αφήνεις να κουρεύονται!... Τίποτα παλαβοί θα είναι!... Και τί θέλουν να πούν μ' αυτά;
 — Νούτιται σόντι κογιούνκτιο μάρις έτ φέμναι!...
 — Καλά, τ' άκουσα αυτό. Άλλά τί θέλουν να πούν; Θα είναι ίσως κανένα ποιήμα ερωτικό, που έστειλε αυτός, ο πώς τόν ειπες, ο Έργένος, στην άρραβωνιαστικά του!... Κι' εσύ ακόμα κανένα δεν μου έκανες;... Άς είναι, περιμένα στή γιορτή μου!...
 — Μόλις μου μιλήσες για γάμο, άμέσως τ'ο σκέφτηκα. Τι ώραίο, τί ύπεροχο που είναι!... ειπε άφηρημένος ο κ. Κικιλίης.
 — Ποιό; ρώτησε ή άρραβωνιαστικά του. 'Η ποιήσις;
 — Όχι, καλέ, ο όρισμός: «Γάμος έστι ένωσις άνδρός και γυναικός, συγκλήρωσις του βίου παντός, θείου και άνθρωπίνου δικαίου κοινωνία!» Δεν είναι πραγματικός ύπεροχο;...
 — Δεν καταλαβαίνω τίποτε άπ' αυτά!... Σάν άλαμπουρνέζικα μου φαίνονται!
 — Ο μακαρίτης ο Κρασσάς τ'α ειπε βέβαια πιο συνεπτημένα: «Γάμος έστι σύνδοσις άνδρός και γυναικός επί πλήρη και διά παντός κοινωνία, φυ-

Η Θέμις!...

— Α, ώστε είναι ξένες, δεν είναι από δω; Άρτίστες της Βιέννης!...
 — Καλέ τ'ο 'Ιουστινιανού!...
 — Ποιός είναι πάλι αυτός ο μασκαράς που σου πούησε τις κόρες του;... Άχ, μπαμά μου, άχ, μαμά μου, αύριο θα πεθάνω!... Θα πεθάνω αύριο!...
 — Τι ντροπές! ειπε κι' ο Χρηστιάς.
 — Α, ώστε είναι ξένες, δεν είναι από δω; Άρτίστες της Βιέννης!...
 — Καλέ τ'ο 'Ιουστινιανού!...
 — Ποιός είναι πάλι αυτός ο μασκαράς που σου πούησε τις κόρες του;... Άχ, μπαμά μου, άχ, μαμά μου, αύριο θα πεθάνω!... Θα πεθάνω αύριο!...
 — Τι ντροπές! ειπε κι' ο Χρηστιάς.
 — Α, ώστε είναι ξένες, δεν είναι από δω; Άρτίστες της Βιέννης!...
 — Καλέ τ'ο 'Ιουστινιανού!...
 — Ποιός είναι πάλι αυτός ο μασκαράς που σου πούησε τις κόρες του;... Άχ, μπαμά μου, άχ, μαμά μου, αύριο θα πεθάνω!... Θα πεθάνω αύριο!...
 — Τι ντροπές! ειπε κι' ο Χρηστιάς.
 — Α, ώστε είναι ξένες, δεν είναι από δω; Άρτίστες της Βιέννης!...
 — Καλέ τ'ο 'Ιουστινιανού!...
 — Ποιός είναι πάλι αυτός ο μασκαράς που σου πούησε τις κόρες του;... Άχ, μπαμά μου, άχ, μαμά μου, αύριο θα πεθάνω!... Θα πεθάνω αύριο!...
 — Τι ντροπές! ειπε κι' ο Χρηστιάς.

— Ποιός είναι πάλι αυτός ο μασκαράς ο 'Ιουστινιανός, που σου πούησε τις κόρες του;

Κλαμμένη κι' άναμμένη, πήρε κατόπι ο κ. Θεμιστοκλής τή μνηστή του και βγήκαν στο μπαλκόνι. Εκεί, στην ύπεροχη εκείνη νύχτα του καλοκαιριού, που τ'ο φεγγάρι έλυωνε κι' έσταζε μάγια κι' όνειρα στη γή και τ'ο δέντρα κι' ή φύσις, τυλιγμένη μέσα σε πρασινοκόκκινους θαμπούς άχνούς, έκαναν τόν άνθρωπο να έξαιλάσθη και να μεταβληθρή τελείως, εκεί, λέμε, ο κ. Θεμιστοκλής λημονήσας για μια στιγμή τόν δικαστή κι' έμεινε άνθρωπος σωστός, με πόθους, με όρμηφυτο, με καρδιά. Κι' έτσι, χωρίς κι' αυτός να τ'ο ήλθη, έσπυρε και φίλησε θερμά, παρατεταμένα, ρουφηχτά, τήν φρεσούσαν άρραβωνιαστικά του. Κι' άκού-

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΑΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληροφορίες, κουτσομπολιό)

Η Ουίνι Λάιτνερ, η μεγάλη βεντέτα του βωδού κινηματογράφου, που πρόκειται να γυρίσει τώρα την πρώτη της όμιλοσαν ταινία.

Κανένα τρόπο, να ποιασθή τον κινηματογραφικό θρόνο της με την Ταλλούλα, η όποια επιθυμεί ήδη να γίνη τόσο ένδοξη στην δόνη, όσο και στη σκηνή.

Και η αντιπαθεία τους άπειλε να γίνη μίσος.

— Έτσι είνε η ζωή... Έτσι είνε η καρδιάς...

— Η Δωροθέα Ζιόφταν, η λεπτοκαμωμένη, ανάλαφρη και θελατική Ντότ, αντικατέστησε τώρα τελευταία τη Μαίρη Μπράιαν στις καρδιές των γυναικοσυναιτών της Αμερικής.

— Ο Τζόννι Βαϊσοσμίλλερ, ο περιφημος πρωταθλητής του κολιμπού, που έγινε εσχάτως κινηματογραφικός άσστης, και η γυναίκα του Μλόπη Άρντ, αποφάσισαν να χωρισούν.

— Στο Χόλλυγουντ σινανάτ κανείς τελευταίως, διαρκώς μαζί, παντού και πάντοτε, δυό όνομαστούς άστερως: Τη Μίννα Γκόμελλ και τον Λαυδ Μιλάνγκερον, τον πρώην σύζυγο της Ειρήνης Ρίτς. Νέο ειδύλλιο άραγε;

— Η Λιλί Νταμιτά είνε άδιόρθωτη.

— Είχε προσκαλέσει μιά μέρα σέ γεύμα τον πρίγκηπα του Χιχτενστάιν που βρισκόταν στο Λός Άντζελες πριν από δυό μήνες, για τους Ολυμπιακούς Αγώνες.

— Ο πρίγκηπ είχε ένα μικρό μουστάκι, που ήταν τό καυχήμα του.

— Όταν όμως η Λιλί τον είδε να μπαίνει σπίτι της, τον κύτταξε καλά-καλά και φώναξε δυνατά: «Θεέ μου!... Τι άσχημο που είνε αυτό τό μουστάκι!».

— Ο πρίγκηπ που είνε έξαιρετικά ευγενής, δέν απάντησε τίποτε, μολονότι έμεινε σάν παροξυσμιόμενος. Βγήκε έξω όμως, και σέ λίγο γύρισε χωρίς μουστάκι. Τό είχε ξερισει!...

— Μά και τότε η Λιλί τού πέταξε κατά πρόσωπον την έξηξ φράσι: «Μά έτσι είσαιτε χειρότερα!».

— Και ό άτυχής πρίγκηπ θ' αναθεματίζε άκόμα τώρα τις γυναικείες ιδιοτροπίες και προπάντων τις άνυπόφορες ιδιοτροπίες της Λιλίς Νταμιτά.

— Νά και μιά όραιωτάτη ιστορία του Χόλλυγουντ.

— Η Πέγκυ Σάνον γύριζε την περασμένη εβδομάδα μιά σκηνή άρετά ένδιαφερόουσα. Στη σκηνή αυτή έπρεπε να άμύνεται με τά δλα της κατά τών επιθέσεων ένός έρωτειμένου πολύ τολμηρού και άπειτητικού.

— Την ώρα του γεύματος έκανε τρομερή ζέστη στο στούντιο, και η καυμένη η Πέγκυ επανελάμβανε από τό πρωτό, χωρίς διακοπή, τη σκηνή της.

στικη ή αιώνια έρώτησις, που ποτέ δέν θα παληώση, ούτε θα γεράση, ούτε και θα χορτασθή:

— Μ' αγαπάς; ρώτησε ό Κιλκλής.

— Σ' αγαπώ! απάντησε η Σούλα.

— Αλήθεια!... Μ' αγαπάς πολύ, πολύ;...

— Σ' αγαπώ!... Σου τό όρκίζομαι!

— Αχ, εκείνο τό «όρκίζομαι»!... Έπανεφερε τον δικαστή στην κολλαρισμένη τήβεννό του. Τόν πήρε από τό σφριγηλό χορτίσι και τον ξαναγύρισε στη Θέμιδα.

— Μου όρκίζεσαι ότι... μου λέγεις την αλήθειαν και μόνην την αλήθειαν, χωρίς φόβον και πάθος; ρώτησε ό ιαδιόρθωτος Κιλκλής.

— Σου όρκίζομαι, απάντησε εκείνη λυομένη.

Κι' επειδή ό όρκος ήταν έγκυρος, έξεδόθη η... άπόφασις... καταδικαστική δι' άμωτέρους:

Δηλαδή να γίνη ό γάμος τό ταχύτερον...

— Άσφαλώς η Μάρλεν Ντητριχ δέν είνε βολική. Έλεϊτα από τις ιστορίες της με την «Παραμάουνη» έξ αίτίας τού φόν Στέρνμπλεργκ, βήκε πάλη τώρα νέα αίτια να θυμώση και να νευριάση.

— Η παρούσα της Ταλλούλα Μπάνκιντ στο Χόλλυγουντ φαίνεται πως την έρεθίζει, πράγμα που δέν τό κρύβει άλλοιστε η όραία Μάρλεν.

— Και τό πιο χαρακτηριστικό είνε ότι η αντιπαθεία αυτή είνε άμοιβαία.

— Η Μάρλεν δέν θέλει, με

— Στο τέλος όμως της τριακοστής επαναλήψεως, δέν κρατήθηκε πειά, και γυρίζοντας στο σκηνοθέτη, τού είπε:

— Ακούστε! Η τελείωτε γρήγορα αυτή τη σκηνή, η ξαναγράφετε όλο τό σενάριο άπ' την άρχη και διορθώστε το καταλλήλως.

— Γιατί; ρώτησε εκείνος κατάπληκτος.

— Ρωτάτε γιατί; Γιατί, άν μ' αναγκάσετε ν' άμυνθώ για την τιμή μου δυό η τρείς φορές άκόμα, θ' αναγκασθώ στο τέλος να υποκύψω. Είμαι τόσο κουρασμένη, ώστε θα κάνω ό,τι μου ζητήσει ό έρωτοχτυπημένος αντίπαλός μου!...

— Ο Ζώρς Μιλτόν, ό δημοφιλής Μπουμπούλ, είνε μανιώδης και σπουδαίος αυτοκινητιστής. Είνε όμως και τρομερά άφηρημένος και τις περισσότερες φορές ξεχνά ν' άνάγη τα φάτα τού αυτοκινήτου του.

— Πρώ ήμερών λοιπόν, ένα βράδυ, ενώ περνούσε την δδόν Κλιού τών Παρισίων, με σβουμένα τά φάτα, τόν σταμάτησε ένας άστυφύλαξ.

— Γιατί δέν έχεις άναμμένα τά φάτα; τόν ρώτησε άστυηά τό δργαγον της τάξεως.

— Ο Μπουμπούλ έσκυψε τότε έξω από τό αυτοκίνητο να διή τί γίνεται. Την ίδια στιγμή όμως ό άστυφύλαξ τόν άνεγνώρισε, άλλαξε άμέσως ύφος και τού είπε:

— Α, κόριε Μπουμπούλ! Είσατε άδιόρθωτος και πάντα τζαματζής... στα πρόστυμα!... Χαίρετε λοιπόν, κι' άνάγητε γρήγορα τό φάτα τού αυτοκινήτου σας.

— Αυτό θα πη να είνε κανείς δημοφιλής.

— Η φορολογητέα περιουσία τού Σαρλώ εξετιμήθη έφέτος εις 7,687,579 δολάρια, της Μαίρης Πίκφοντ εις 2,316,940, τού Ντουγκλας Φάιρμπατς εις 1,384,690...

— Νά λοιπόν, που η κρίσις δέν έκανε και τούς άστέρας φτωχούς...

— Ίδου και κάτι παράξενο:

— Ένας διάσημος έμπειρογνώμων της καλλονής, που τόν θαμάζει όλο τό Χόλλυγουντ, κατέλεξε προχθές σ' ένα άρετά άπροσδόχητο συμπέρασμα.

— Ότι δηλαδή στο Χόλλυγουντ υπάρχουν μόνο τρείς αθηντικές ξανθές: Η Γκρέτα Γκάρμπο, η Μάρλεν Ντητριχ και η Άνν Χάρντιγκ.

— Και άπ' αυτές όμως η Γκρέτα έγκατέλειψε τό Χόλλυγουντ και η Μάρλεν έτοιμάζεται να γυρίση στη Γερμανία.

— Όποτε μόνη αθηντική ξανθομαλλούσα της περιφημης κινηματογραφουπόλεις μένει πλέον η Άνν Χάρντιγκ!

— Μετά την Άμαλία Ήρχαρτ, την περιφημη άεροπόρο που πήγε στο Χόλλυγουντ για να γίνη κινηματογραφικός άσστης, και ό άντρας της Γεώργιος Πάλμερ Πούτμαν, ένας από τούς μεγαλειότερους έκδοτάς τών Ήνωμένων Πολιτειών, άφιερώθη στον κινηματογράφο.

— Ο Πούτμαν διορίστηκε διευθυντής τού Τμήματος τών Σεναρίων της «Παραμάουνη». Και αναγγέλλει ότι θα εφαρμόση λίαν προσεχώς ένα νέο σύστημα, για να επιτύχη τη βελτίωσι της παραγωγής σεναρίων.

— Ένας πρωτότυπος διαγωνισμός ενύγραμμων κνημιών γίνεται ήδη στο Χόλλυγουντ.

— Ο σκηνοθέτης Φράνκ Μπρσζένιτς γυρίζει μιά ταινία, τόν «Άλοχαιρετισμό τών Όπλων», με τόν Ματζού, τόν Γκάρου Κούπερ και την Έλένη Χαίξ.

— Στην ταινία όμως αυτή χρειάζονται πολλές νέες, τόν όποιων η κνήμες χρειάζονται να είνε... έκφραστικές!

— Γιατί θα γυριστή μιά όλόκληρη σκηνή, στην όποια θα εμφανίζονται μόνο κνήμες, η όποιες θα έκφράζουν... ασθήματα!...

— Και τώρα αναζητούνται και ξεδιאלέγονται η πιο όραιες άμερικάνικες κνήμες.

— Η Σουλβία Σίδνεϋ, τό νέο άστέρι τού Χόλλυγουντ, φορεί ένα ρολόι τού χειριού, που δέν είνε από κανένα πολύτιμο μέταλλο, αλλά από ξύλο. Μιά γελοιογραφία τών Λώρελ και Χάρντυ, της περιφημού δυάδος «Ο ταλλο, αλλά από ξύλο. Χοντρός και ό Διγνός».

Ένα θανατικό σκίτσο τού Ρολάν Τουταίν, τού δημοφιλούς Ρουλαμπιλ, που από άεροπόρος και άεροδάτης, έγινε κινηματογραφικός άσστης.

